

บทที่ 1

บทนำ

สภาพปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 6 ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 76 กล่าวว่ารัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพสูงสุด (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2560 : 19) อีกทั้ง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยในการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ได้ระบุว่า ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2561 : 14) ซึ่งในยุคปัจจุบันนี้ การที่ผู้บริหารจะพัฒนาองค์การให้สามารถปรับตัวให้ดำรงอยู่ในบริบท และความท้าทายของโลกาภิวัตน์ จะไม่ใช่แค่การปรับใช้เครื่องมือหรือเทคนิคการว่าด้วยการบริหารจัดการสมัยใหม่เท่านั้น แต่จะต้องมีแบบอย่างในการมองโลกที่เปลี่ยนไปจากวิธีการมองโลกแบบเดิม หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการเปลี่ยนย้ายกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ให้บริการประชาชนอย่างมีความรับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ (สุเทพ เชาวลิต. 2555 : 11) ทั้งนี้เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการปฏิรูประบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการให้บริการของภาครัฐ และการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกัน

ประเทศไทยมีโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน เป็น 3 ระดับ คือ การบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันได้กำหนดนโยบายปฏิรูประบบราชการ โดยนำแนวคิดการบริหารงานแบบบูรณาการมาใช้กับราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อต้องการให้ระบบราชการ มีศักยภาพที่สูงขึ้นในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประชาชน สำหรับใน ส่วนของการบริหารจัดการศึกษาการปฏิรูปการศึกษา มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ เป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข ซึ่งการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีพลังและมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจและให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และเป็นไปตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งให้มีการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาของไทย มีเอกภาพเชิงนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติมีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาดังบทบัญญัติ ในมาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขต

พื้นที่การศึกษาโดยตรง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2546 โดยเหตุผลที่เป็นการจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการให้ชัดเจนเพื่อมิให้การปฏิบัติงานซ้ำซ้อนทับกันระหว่างส่วนราชการของกระทรวงและจำเป็นที่จะต้องจัดระบบบริหารราชการ ในระดับต่างๆ ของกระทรวงให้มีเอกภาพสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนด ประกอบกับสมควรมีการกำหนดขอบข่ายของอำนาจหน้าที่และการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ชัดเจนเพื่อมิให้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติราชการในกำกับควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการแต่ละระดับให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษา ซึ่งมีลักษณะและวิธีปฏิบัติงานตลอดทั้งระบบบริหารงานบุคคลที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากการปฏิบัติราชการในกระทรวงอื่น ๆ ในระบบราชการปัจจุบันให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการดำเนินงานภายใต้ระเบียบบริหารราชการและการจัดระเบียบบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ นับตั้งแต่ พ.ศ.2546 เป็นต้นมา จะเห็นได้ว่าการกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการ ทั้ง 5 กรม (องค์กรหลัก) ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพของนโยบายแต่หลากหลายในการปฏิบัติ นั้น ในทางปฏิบัติได้ส่งผลให้เกิดการบริหารงานแบบแยกส่วนขาดการประสานระหว่างองค์กรหลัก เป็นการปฏิบัติงานในลักษณะต่างคนต่างปฏิบัติ ต่างความรับผิดชอบและต่างผู้บังคับบัญชา การประสานเชื่อมโยงภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการสู่การปฏิบัติ และการบูรณาการและประสานราชการในภาพรวมที่ต้องเชื่อมโยงกับกระทรวงหรือส่วนราชการอื่นทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น) ยังมีปัญหาค่อนข้างมาก ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารราชการของกระทรวง ซึ่งที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการพยายามปรับปรุงโครงสร้างการบริหารหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ทำให้ยังคงมีการปฏิบัติราชการตามโครงสร้างการบริหารที่ไม่แตกต่างจากรูปแบบเดิม ทำให้การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การกำกับการทำงานของส่วนราชการในกระทรวงและประสานการปฏิบัติงานของส่วนราชการในกระทรวงขาดเอกภาพและไม่มีความสอดคล้องกัน ส่งผลต่ออุปสรรคในการเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามแผนงานของกระทรวง ตลอดจนส่งผลต่อการประสานกิจกรรมและการใช้ทรัพยากรร่วมกันของส่วนราชการต่างๆ ในกระทรวงไม่เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับพื้นที่เกิดความไม่เป็นเอกภาพเพราะทุกหน่วยงานต่างรายงานตรงต่อต้นสังกัดของตนเอง ไม่มีผู้แทนของกระทรวงที่แท้จริงในการดำเนินงานร่วมกับส่วนราชการอื่นในจังหวัด อีกทั้งการจัดระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ได้ออกแบบให้การบริหารและการจัดการศึกษาเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งผลให้เขตพื้นที่การศึกษาไม่ได้ทำภารกิจที่ครอบคลุมทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไม่เป็นเขตพื้นที่ของกระทรวงศึกษาธิการอย่างแท้จริง รวมทั้งการกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ยังไม่เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจที่แท้จริง เป็นลักษณะของการมอบอำนาจในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจในการบริหารงานบุคคลอย่างอิสระจากกรมการเขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจมากกว่า

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา เพราะสามารถให้ข้อมูลให้โทษในเรื่องการบริหารงานบุคคลได้และมีการแทรกแซงทางการเมือง มีปัญหาเรื่องความเป็นธรรมและความโปร่งใส ซึ่งปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษา คุณภาพการจัดการเรียนการสอน และผู้เรียนโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้นั่นเอง ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปปัญหาอุปสรรคหลักที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ คือ การบริหารงานแบบแยกส่วน ขาดการบูรณาการ และไม่สอดคล้องกับระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โครงสร้างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถบริหารงานเชิงพื้นที่ในลักษณะที่เป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกที่เป็นภารกิจร่วมกันได้ เขตพื้นที่การศึกษาไม่ได้เป็นเขตพื้นที่การศึกษาของกระทรวงอย่างแท้จริง การบริหารงานบุคคลในระดับพื้นที่มีการแทรกแซงทางการเมือง มีปัญหาเรื่องความเป็นธรรมและความโปร่งใส และการเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่างๆ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เป็นเครือข่ายพันธมิตรในการทำงานร่วมกันยังมีค่อนข้างน้อย (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 5)

ปัจจุบันสภาพปัญหาในการจัดการการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคทั้งในด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านระบบบริหารจัดการ และด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์และกำลังคนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนและการพัฒนาด้านการศึกษาของประเทศให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมนานาประเทศ แม้ที่ผ่านมามีคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาด้วยการกำหนดมาตรการและกลไกขึ้นโดยมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมาแล้วหลายฉบับ แต่โดยเหตุที่สภาพปัญหาการจัดการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคมีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน จึงเป็นเหตุให้ต้องมีการกำหนดมาตรการและกลไกเพิ่มเติมเพื่อให้ปัญหาโดยส่วนใหญ่ได้รับการแก้ไขโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการ และรองรับการปฏิรูปการศึกษาอันเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในการปฏิรูปประเทศตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับที่ได้รับความเห็นชอบจากประชามติได้บัญญัติไว้ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2564)

จากปัญหาและอุปสรรคข้างต้น ในปี พ.ศ. 2560 รัฐบาลดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาค ของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่างๆ ได้รับมอบหมายและให้มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาในจังหวัด โดยสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) และคณะกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ และคณะกรรมการพัฒนาการศึกษา รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการ สั่งการ กำกับ ดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้

มีความสามารถพิเศษ ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การนิเทศ และแนะแนวการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผลระบบบริหารการจัดการศึกษาดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการกีฬาเพื่อการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน และปฏิบัติการกิจตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติการกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ และประสานงานกับหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาที่หลากหลายในจังหวัด ทั้งกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการ และภารกิจของจังหวัด สำเร็จตามนโยบายของรัฐบาลตามที่กล่าวมาข้างต้น

สำหรับในจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้น ในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมาขาดหน่วยงานที่ขับเคลื่อนงานในฐานะผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการอย่างจริงจัง ประกอบ กับหน่วยงานที่จัดการศึกษาไม่ได้พัฒนาการประสานเชื่อมความสัมพันธ์ร่วมมือการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ทำให้การจัดการศึกษาในจังหวัดขาดความเป็นเอกภาพและทิศทางที่แน่นอน ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัด สอดคล้องตามเป้าหมายของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาล และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี หน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประสานเชื่อมความสัมพันธ์ร่วมมือการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในจังหวัดแม่ฮ่องสอน อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนเพิ่มมากขึ้น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงมีความต้องการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการ ในการทำงานตามบริบทพื้นที่เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในจังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมทั้งศึกษาปัจจัยสำคัญของการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องและทำให้เกิดการขับเคลื่อนการบูรณาการ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจนประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญของการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้ประสบความสำเร็จ
3. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ขอบเขตการศึกษา

1. ด้านเนื้อหา

1.1 ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตในการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ครอบคลุมจำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการมีส่วนร่วมของทีมงาน 2) ด้านการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร 4) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 5) ด้านการวางแผนกลยุทธ์

1.2 การวิเคราะห์ปัญหาการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยสัมภาษณ์ด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้แทน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานละ 2 คน ประกอบด้วย หน่วยงานทางการศึกษา จำนวน 8 แห่ง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7 แห่ง รวมทั้งสิ้น 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.3 การศึกษาปัจจัยสำคัญของการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้ประสบความสำเร็จ โดยสัมภาษณ์ด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้แทน และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานละ 2 คน ประกอบด้วย หน่วยงานทางการศึกษา จำนวน 8 แห่ง และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7 แห่ง รวมทั้งสิ้น 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.4 การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 2 คน และบุคลากรครู จำนวน 8 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 หน่วยงานทางการศึกษา ได้แก่

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน
4. สถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ
5. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน
6. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดแม่ฮ่องสอน

แม่ฮ่องสอน

7. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน
8. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. สถานศึกษาในสังกัดท้องถิ่นจังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานตำรวจตระเวนชายแดน

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน
4. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน
5. สำนักงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน
6. สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน
7. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดแม่ฮ่องสอน

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 2 คน และบุคลากรครู จำนวน 8 คน
รวมทั้งสิ้น 10 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้ศึกษา ได้ศึกษาในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน
4. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ เดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2564

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีศึกษาเชิงคุณภาพ โดยรูปแบบวิธีการศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) และการศึกษาเชิงพรรณนา การเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กับผู้บริหารหรือผู้แทน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานละ 2 คน ประกอบด้วยหน่วยงานทางการศึกษา จำนวน 8 แห่ง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7 แห่ง รวมทั้งสิ้น 30 คน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 2 คน และบุคลากรครู จำนวน 8 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้ข้อมูลสารสนเทศปัญหาการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถนำไปวางแผนแก้ไขปัญหาคุณภาพการศึกษา
2. ทราบปัจจัยสำคัญของการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายบริหารจัดการสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้
3. ได้รูปแบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถนำไปวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษาสถานศึกษาหรือในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการแบบบูรณาการ หมายถึง การทำงานร่วมกัน การประสานความร่วมมือที่หลากหลาย มีการบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ และเกิดสัมฤทธิ์ผลด้านการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวง และของรัฐบาล เพื่อแก้ปัญหาการแยกส่วนในการปฏิบัติงาน ระหว่างหน่วยงานทางการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

พื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน หมายถึง 1) หน่วยงานทางการศึกษา ได้แก่ (1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 (2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

แม่ฮ่องสอน เขต 2 (3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน (4) สถานศึกษาในสังกัด
 สำนักบริหารการศึกษพิเศษ (5) สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน
 (6) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 (7) สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน (8) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
 แม่ฮ่องสอน 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) สถานศึกษาในสังกัดท้องถิ่นจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 2) สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานตำรวจตระเวนชายแดน 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขต
 แม่ฮ่องสอน 4) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน 5) สำนักงาน
 จังหวัดแม่ฮ่องสอน 6) สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน 7) สำนักงานวัฒนธรรม
 จังหวัดแม่ฮ่องสอน

การพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่คุณภาพที่
 สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดระบบและ
 โครงสร้างการวางแผน และการดำเนินการตามแผน รวมทั้งการ สร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าการพัฒนา
 คุณภาพการศึกษา ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมจำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย
 1) ด้านการมีส่วนร่วมของทีมงาน 2) ด้านการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านการพัฒนา
 บุคลากร 4) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 5) ด้านการวางแผนกลยุทธ์